

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej, v právnej veci žalobcu: **V.**, bytom M., *právne zastúpeného JUDr. A., advokátom so sídlom K.*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Bratislava, Mierová č. 23, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 05. mája 2009, č. 19110/2009-1214, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/95/2009-33 zo dňa 30. septembra 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/95/2009-33 zo dňa 30. septembra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 19110/2009-1214 zo dňa 05.05.2009 a náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce č. R-15/2009-5334 zo dňa 20. januára 2009, ktorým bol

žalobca podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č.200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o štátnej službe colníkov) prepustený zo služobného pomeru colníka z dôvodu zvlášť hrubého porušenia základných povinností colníka stanovených v § 44 ods. 3 písm. a/, b/, d/, a h/, citovaného zákona.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že ich žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný nepriznal.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalobca ako colník hrubo porušil svoje služobné povinnosti a služobnú prísahu spôsobom, ktorý je uvedený v napadnutých rozhodnutiach. Skutkový stav, z ktorého vychádzajú obidve rozhodnutia správnych orgánov zodpovedá administratívne mu spisu a neobstoí žalobná námietka, že podkladom pre rozhodnutie bol iba obrazový záznam o priebehu služby žalobcu, ale boli ním aj ďalšie dôkazy, predovšetkým prvotná evidencia, ktorá sa vedie na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou, a z ktorých vyplýva, že tovar, ktorý je vidieť na obrazovom zázname nebol zapísaný do prvotnej evidencie a teda unikol spod colného dohľadu. Ak dôkazy, ktoré boli získané v trestnom konaní majú byť použité v ňom, môžu sa použiť aj pre správne konanie, za predpokladu, že ich správny orgán považuje za dôkaz ako každý iný a hodnotí ho spôsobom upraveným v zákone, teda každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Pretože porušenie služobnej povinnosti a služobnej prísahy bolo jednoznačne preukázané, nie je možné vytýkať žalovanému, resp. prvostupňovému správne mu orgánu, že postupoval podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona o štátnej službe colníkov, v znení účinnom do 31.8.2009 a nepostupoval podľa ust. § 42 tohto zákona. Súd považuje za správny právny názor žalovaného, že konanie vo veciach služobného pomeru a trestné stíhanie sa riadia rôznymi predpismi a výsledok trestného konania, vzhľadom na objektívne zistenia svedčiace o porušení služobnej povinnosti a služobnej prísahy žalobcu, je v danom prípade právne bezvýznamný. Splnenie zákonnej podmienky na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa ust. § 183 ods.1 písm. d/ zákona, a to, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby obidva správne orgány odôvodnili tým, že žalobca sa nezdržal konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť colnej správy v očiach verejnosti alebo ohroziť dôveru v tento zbor, a je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby aby v služobnom pomere zotrval colník, ktorý nie je čestný a disciplinovaný, a ktorý nedodržiava povinnosti uložené mu zákonom a neriadi sa právnymi predpismi.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a navrhol rozsudok zmeniť tak, že najvyšší súd zruší rozhodnutie žalovaného a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. V dôvodoch uviedol, že konanie má vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Citoval ustanovenie § 222 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe colníkov, ďalej ustanovenie § 183 ods. 1 písm. d/ tohto zákona a uviedol, že k naplneniu predpokladu prepustenia zo služobného pomeru môže byť iba skutkovo ustálené a bez

akýchkoľvek pochybností preukázané porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, a k naplneniu tohto predpokladu bude povinnosťou správnych orgánov, na čo opakovane poukazuje v súlade s ustanovením § 222 ods. 2 zákona o štátnej službe colníkov, dôkladne objasniť všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v jeho prospech alebo neprospech. Touto zákonnou povinnosťou sa správny orgán prvého stupňa i žalovaný dôsledne neriadili, keď jednoznačne nepreukázali, že sa dopustil konania a trvá na tom, že sa skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu nedopustil. K dôkazom, ktorými sú obrazové a obrazovo-zvukové záznamy vyhotovené orgánom činným v trestnom konaní uviedol, že tento dôkaz vo vzťahu k predmetnému konaniu je absolútne právne bezvýznamný a o absolútnej nemožnosti použitia tohto dôkazu svedčí ustanovenie § 114 ods. 7 trestného poriadku. V čase konania pred prvostupňovým správnym orgánom sa nemohol k tomuto dôkazu vyjadriť, lebo mu to nebolo umožnené a oboznámil sa s ním jeho právny zástupca až 22. apríla 2009, kedy už dávno uplynula lehota na podanie odvolania. Súd prvého stupňa neprihliadol na jednu zo základných zásah trestného konania, na zásadu prezumpcie neviny. Taktiež nepovažuje za správny názor krajského súdu, že nebol oprávnený posudzovať či v danom prípade bolo účelné využiť ustanovenie § 42 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov a dočasne ho pozbaviť výkonu služby až do právoplatného skončenia trestného konania, lebo túto skutočnosť z hľadiska zákonnosti rozhodnutia mal súd skúmať, keďže niektorí colníci dočasne pozbavení výkonu služby boli.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Zdôraznil, že žalobca svojim konaním zvlášť hrubo porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť, a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pretože sa nezdržal konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť colnej správy v očiach verejnosti alebo ohroziť dôveru v tento zbor. Je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby aby v služobnom pomere zotrval colník, ktorý nie je čestný a disciplinovaný, ktorý nedodržiava povinnosti uložené mu zákonom a neriadi sa právnymi predpismi a rozkazmi nadriadeného. Konanie žalobcu bolo nevyvrátiteľne preukázané viacerými dôkazmi, najmä však použitými informačno-technickými prostriedkami a ich využitie bolo realizované zákonným spôsobom na základe rozhodnutia sudcu Špeciálneho súdu v Pezinku. O výsledkoch použitia informačno-technických prostriedkov a konaní žalobcu sa presvedčil osobne riaditeľ Colného úradu Michalovce, keď mu vyšetrovateľ sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky sprístupnil zvukový a obrazový záznam z výkonu štátnej služby na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou, o čom riaditeľ Colného úradu Michalovce spísal úradný záznam, ktorý je dôkazným prostriedkom.

Predmetný zvukový a obrazový záznam jednoznačne preukazuje konanie žalobcu opísané vo výroku rozhodnutia správneho orgánu. Námietku žalobcu, že v čase konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru mu nebolo umožnené sa k dôkazným prostriedkom vyjadriť považuje žalovaný za zavádzajúcu a nepravdivú a dodáva, že žalobou napadnuté rozhodnutie vydal dňa 05.05.2009. Dňa 15.01.2009 bola daná žalobcovi možnosť vyjadriť sa k uzneseniu vyšetrovateľa ministerstva vnútra (ČVS:SKIS-130/IS-X.-V-2008 zo dňa

08.12.2008), v ktorom boli uvedené skutky, ktorých sa mal dopustiť v dňoch 29.10.2008, 05.11.2008 a 06.11.2008. Do zápisnice však uviedol, že sa vyjadrovať nebude. V rámci odvolacieho konania bola mu dňa 22.4.2009 v Michalovciach daná možnosť, a rovnako jeho právnomu zástupcovi, oboznámiť sa s dôkazným materiálom získaným počas konania vrátane zvukového a obrazového záznamu preukazujúceho konanie žalobcu. Súčasne bol oboznámený o možnosti vyjadriť sa k úradnému spisu (dôkazovému materiálu), urobiť si z neho poznámky, výpisky, a tiež bol oboznámený o možnosti navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Na svoju obranu ani v tomto prípade neuviedol dôkazy, ktorými by preukázal, že skutok sa nestal.

K námietke žalobcu, že rozhodnutie nerešpektuje princíp prezumpcie nevinny konštatuje, že sankciu za porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou. Záonné predpoklady prepustenia musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania, keďže porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu. Žalovaný v prípade žalobcu neriešil otázku, či spáchal alebo nespáchal trestný čin, pretože konanie vo veci prepustenia colníka podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. prebieha nezávisle od trestného konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja, ods. 2 veta prvá O.s.p.) a podľa 250ja ods. 3 veta druhá, v spojení s § 219 ods. 1,2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil po tom, čo deň verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej 5 dní vopred (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods.1 O.s.p.).

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou tvorí aj administratívny spis žalovaného odvolací súd zistil, že rozhodnutím zo dňa 20. januára 2009 č.: R-15/2009-5334 riaditeľ Colného úradu Michalovce prepustil podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov zo služobného pomeru colníka N.N. v stálej štátnej službe, vo funkcii samostatný colný referent Pobočky Colného úradu Čierna nad Tisou, služobného úradu Colný úrad Michalovce, miesto výkonu štátnej služby Čierna nad Tisou z dôvodu, že zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a/,b/,g/ a h/ zákona a to tým, že:

- dňa 29.10.2008 spolu s colníkom K.K. odniesol zo služobnej miestnosti na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou v služobnej brašni kartóny cigariet nezistenej značky, krabičky cigariet nezistenej značky a fľašu alkoholu nezistenej značky a množstva, ktoré nezaevidoval do príslušnej evidencie vedenej na pobočke Colného úradu Čierna nad Tisou,
- dňa 5.11.2008 na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou po vykonanej colnej kontrole cestujúcich nevydal rozhodnutie o zaistení, zhabaní, prepadnutí alebo úschove tovaru, o ktorom bolo pri colnej kontrole zistené, že sa na územie SR dováža v rozpore s colnými predpismi. Po tomto zistení nepostupoval podľa ustanovenia §72 a nasledujúcich ustanovení zákona č. 199/2004 Z.z., colný zákon, ani tovar nezaevidoval do príslušnej evidencie vedenej na pobočke Colného úradu Čierna nad Tisou, čím umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu,
- dňa 6.11.2008 na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou po tom, čo colník H. podal jemu a colníkovi S.S. cigarety z rozbaleného kartónu cigariet, tieto cigarety nezaevidoval do príslušnej evidencie vedenej na Pobočke Colného úradu Čierna nad Tisou, čím umožnil, aby tieto cigarety unikli spod colného dohľadu.

Uvedeným konaním žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Služobný pomer končí dňom doručenia rozhodnutia v zmysle ust. § 185 ods. 3 zákona po prerokovaní vo výbore ZV OO dňa 20.januára 2009 pri Colnom úrade Michalovce podľa § 215 ods. 2 písm. c / zákona.

V dôsledku podaného odvolania žalovaný ako odvolací správny orgán odvolanie žalobcu zamietol, rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce potvrdil, a v odôvodnení rozhodnutia, sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že skutkový stav bol zistený nezákonným spôsobom. V odvolacom konaní neboli zistené dôvody na zmenu alebo zrušenie napadnutého

rozhodnutia, pretože rozhodnutie bolo vydané na základe objektívne zisteného skutkového stavu veci.

Súdny proces treba chápať ako jednu zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom a to v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov konania. Uvedená zásada vyplýva z čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, resp. článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žalobca v konaní namietal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. K úplným, dostatočným a výstižným dôvodom uvedeným v odôvodnení rozsudku krajského súdu, s ktorými sa najvyšší súd stotožňuje len dodáva.

Podľa § 1 zákona č.200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov, tento zákon upravuje štátnu službu colníkov a právne vzťahy súvisiace so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby.

Prepustenie zo služobného pomeru upravujú ustanovenia §§183 až 185 citovaného zákona.

Služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru,

- ***ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby*** (§ 183 ods. 1 písm.d/ citovaného zákona).

Podľa § 43 tohto zákona, ***služobná disciplína colníkov spočíva v dôslednom plnení služobných povinností, ktoré sú stanovené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.***

S týmto ustanovením § 43 je úzko spojené aj ustanovenie § 44 ods. 3 zákona, podľa ktorého ***colník je povinný***

a/ plniť svedomite úlohy, ktoré sú uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalším všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených ak bol s nimi riadne oboznámený,

b/ vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,

g/ v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť colnej správy alebo ohroziť dôveru k colnej správe,

h/ dodržiavať služobnú disciplínu.

Ak sa colník stane dôvodne podozrivým, že porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom alebo je podozrivý, že spáchal trestný čin a jeho ďalšie ponechanie vo výkone v štátnej službe by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh vyšetrovania jeho

činu, *môže byť* rozhodnutím nadriadeného dočasne pozbavený výkonu štátnej služby (§42 ods. 1 zákona).

Výkonu štátnej služby *možno* colníka dočasne pozbaviť len na čas na nevyhnutne potrebný na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na dobu 6 mesiacov; túto dobu môže výnimočne predĺžiť minister, najviac však o ďalšie 3 mesiace. V prípade, ak je proti colníkovi vedené trestné stíhanie, *môže ho* dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby až do právoplatného skončenia trestného stíhania. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sa prerušuje na čas výkonu väzby colníka (§ 42 ods. 2 zákona).

Z vyššie citovaných ustanovení § 42 ods. 1,2 zákona o štátnej službe colníkov nevyplýva povinnosť nadriadenému pri splnení zákonných podmienok rozhodnúť o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby, preto právny nárok na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby až do právoplatného skončenia trestného stíhania žalobca nemá.

V súlade so závermi súdu prvého stupňa i odvolací súd mal z predloženého spisového materiálu za preukázané, že skutkový stav bol správnymi orgánmi náležite zistený a správne právne posúdený. Keďže žalobca v odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by sponchybovali vecnú správnosť výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ani také právne relevantné námietky, s ktorými by sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nebol dostatočne vypořiadal, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p., §250ja ods. 3 veta druhá O.s.p., ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a náhradu trov žalobcovi nepriznal, pretože v konaní nemal úspech.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 08. februára 2011

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková